Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

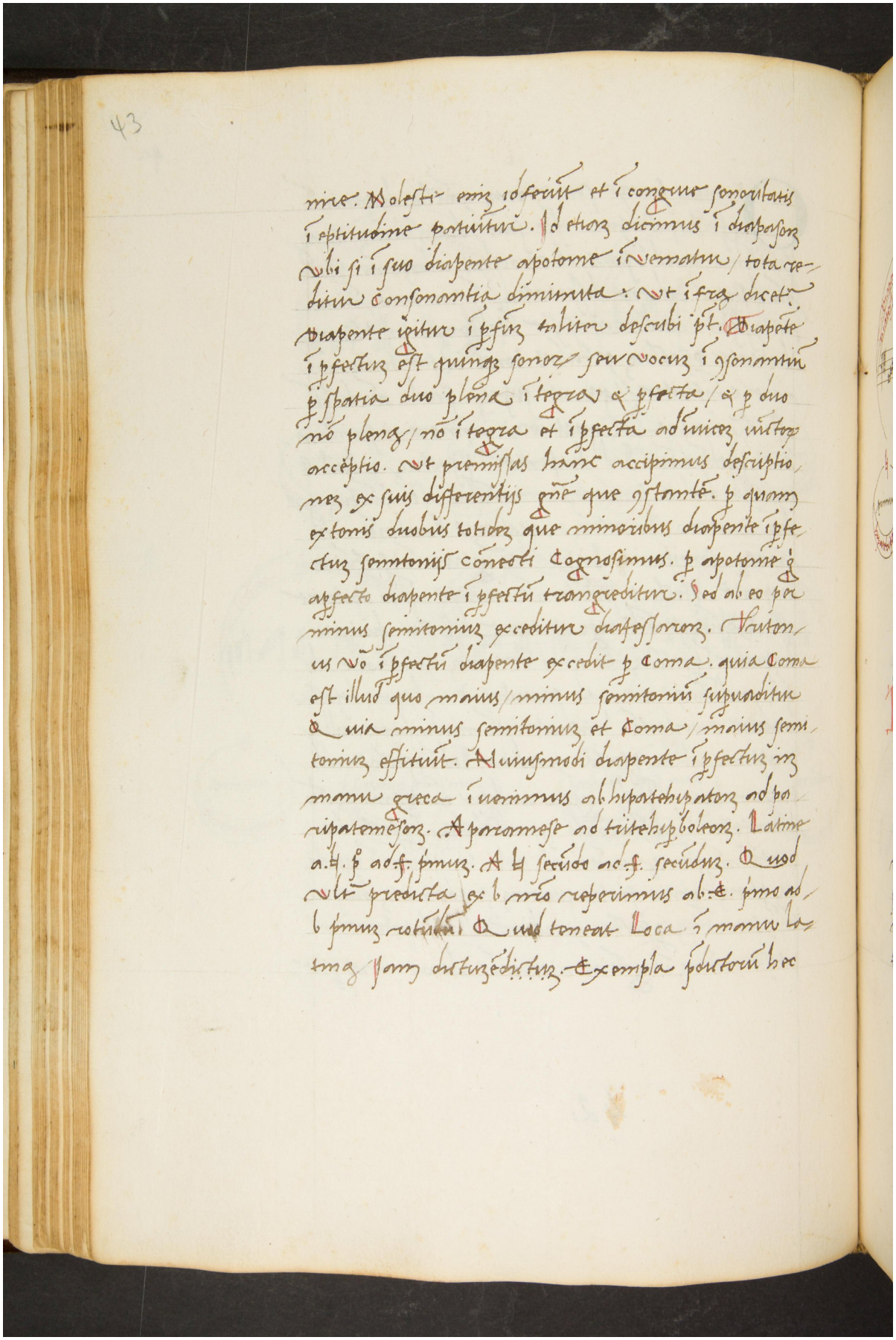

43

nice. Molestia enim id fecit et in congruae sonositatis
in epitritione potiuntur. Id etiam dicimus in diapason
ubi si in suo diapente apotome in vematum / tota ce-
ditur consonantia diminuta: ut in fra dicetur.
Diapente igitur in perfectum tolitur describi pt. Diapente
in perfectum est quinque sonorum seu vocum in consonantium
per spatia duo plena in tegra et perfecta / et per duo
non plena / non in tegra et in perfecta ad unicum unitor
acceptio. Ut premissas hanc accipimus descriptio-
nem ex suis differentijs que que constante. per quam
ex tonis duobus totidem que minoribus diapente in pfe-
ctum semitonijs concreti cognosimus. per apotome in
apfecto diapente in pfectu transceditur. Sed ab eo per
minus semitonium excedit diatessaron. Hauton-
us vero in pfectu diapente excedit per coma. quia coma
est illud quo maius / minus semitonium superaditur
Quia minus semitonium et coma / maius semi-
tonium efficit. Huiusmodi diapente in pfectum in
manu greca inuenimus ab hypatehypaton ad pa-
ripatemeson. A paramese ad tritehypboleon. Latine
a. H. per ad f. primum. A H secundo ad f. secundum. Quod
vero predicta ex b mollis reperimus ab e. primo ad
b primum retinet. Quod teneat Loca in manu la-
tina sum dictum predictum. Exempla poetarum hec